

Arrest

nr. 212 465 van 19 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger en soennitische Pashtun. U bent gehuwd en u hebt drie jonge kinderen, uw gezin verblijft bij uw familie in de provincie Kunar.

U bent geboren in Kabul, waar u tot uw 22ste woonde. Na het overlijden van uw vader verhuisden u, uw moeder, uw twee broers en uw zus naar het district Chawkay in de provincie Kunar, de oorspronkelijke regio van herkomst van uw familie. U woonde vervolgens van 2006 tot 2013 in het dorp Khadikhel in het district Chawkay. In deze regio werkte u eerst als chauffeur, tot u besloot om u aan te sluiten bij de Afghaanse lokale politie (ALP). Van januari 2012 tot januari 2013 werkte u als lokale politieagent in uw district.

Toen u als agent begon te werken, ontving u een dreigtelefoon waarin de taliban aandrong om uw werk bij de ALP stop te zetten. U dacht dat men u maar wat bang wilde maken en u maakte zich niet al te veel zorgen over het telefoongesprek. Een achttal dagen later ontving u een tweede dreigtelefoon, ditmaal werd u met de dood bedreigd. U meldde de feiten aan uw commandant, die u gerust stelde dat u geen gevaar liep op het werk. U veranderde van telefoonnummer en werkte gedurende enkele maanden ongemoeid als ALP-agent. Een tiental maanden later ontving u echter opnieuw een dreigtelefoon. Deze keer stelde de taliban u voor de keuze: zich bij hen aansluiten of sterven. U antwoordde dat ze u met rust moesten laten. De volgende dag rond 4 u 's ochtends viel de taliban uw ouderlijk huis binnen om u te zoeken. Bij de huisinval werd uw broer ernstig geslagen. Uw broer belde u later die ochtend op om te vertellen wat er was gebeurd.

Wegens deze feiten besloot u begin 2013 naar Pakistan te vluchten. U woonde gedurende twee jaar en tien maanden in bij een vriend in Kashmir, waar u meewerkte als pindanotenverkoper. Omdat de situatie voor illegale Afghaanse vluchtelingen erg moeilijk was in Pakistan, keerde u op 15 oktober 2015 terug naar Afghanistan. U verbleef vijf dagen in Kabul en vijf dagen in Jalalabad. In Jalalabad regelde u uw reis naar Europa en ontmoette u uw gezin en familie om afscheid van hen te nemen.

Eind oktober 2015 vatte u uw reis naar Europa aan. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Kroatië, Oostenrijk en Duitsland. Op 10 januari 2016 kwam u toe in België en op 15 januari 2016 diende u uw asielaanvraag in bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw originele taskara, afgeleverd op 22 hut 1384 (13 maart 2006) te Chawkay; uw origineel certificaat ter voltooiing van een ALP-opleiding van 21 januari 2012 tot 11 februari 2012 in COP Fortress; twee originele ALP-badges, respectievelijk geldig tot 11 februari 2013 en tot 14 hamal 1392 (3 april 2013); uw originele Kabul bankkaart; en de originele enveloppe waarmee uw documenten naar België verzonden werden.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw familiale netwerk, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente verblijf in Afghanistan en uw verklaringen over uw familiale netwerk. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen, uw werkelijke profiel en uw familiale netwerk kan niet genoeg benadrukt worden. Zo is de werkelijke streek van herkomst van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen, zijn profiel en zijn familiale netwerk ongeloofwaardige verklaringen aflegt en het daardoor voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u weliswaar verklaringen aflegde over het district Chawkay, over uw werk bij de ALP en over feiten die zich daar toen hebben voorgedaan (CGVS p.20 en p.31-34), waaruit kan worden afgeleid dat u gedurende enkele jaren verbleven in Chawkay verbleven en gewerkt hebt. Echter, andere elementen wijzen erop dat u bewust misleidende verklaringen aflegde over de plaatsen waar u voor uw vertrek naar Europa hebt verbleven, over de verblijfplaatsen van uw familie, en over uw profiel.

Allereerst legde u doorheen uw interviews bij DVZ en bij het CGVS opmerkelijk verschillende verklaringen af over uw verblijfplaatsen vanaf 2013. In de bij DVZ ingevulde vragenlijst van het CGVS stelde u dat u na de dreigtelefoon in januari 2013 naar Kashmir, Pakistan, vluchtte en dat u daar tien maanden verbleef, waarna u gedurende 13 maanden afwisselend in Jalalabad en in Kabul woonde (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Bij het CGVS zei u dan weer dat u twee jaar en tien maanden in Pakistan woonde en nadien slechts vijf dagen in Kabul en vijf dagen in Jalalabad verbleef (CGVS p.3 en p.17). Deze versie stemt ongeveer overeen met uw personaliaverklaring bij DVZ (zie verklaring DVZ, rubriek 10), maar druist volledig in tegen de versie die u in genoemde CGVS-vragenlijst had gegeven

(vragenlijst DVZ, vraag 3.5). U was zich bewust van deze tegenstrijdigheid en wijzigde uw verklaringen bij het begin van uw gehoor bij het CGVS. U zei dat u twee jaar én tien maanden in Pakistan gewoond had, maar dat men slechts genoteerd had dat u 'tien maanden' in Pakistan gewoond had (CGVS p.3). Dat men dit in de CGVS-vragenlijst foutief neergeschreven zou hebben, is echter een louter blote bewering van uw kant. Zelfs indien men zou aannemen dat er hieromtrent een materiële vergissing zou zijn gebeurd, dan biedt dit nog steeds geen verduidelijking voor uw verklaring dat u nadien nog dertien maanden in Kabul en Jalalabad gewoond had. Aangezien uw opeenvolgende verblijfplaatsen na de door u aangehaalde bedreigingen een essentieel element uitmaken van uw asielaanvraag, is het niet aannemelijk dat u hierover geen eenduidige verklaringen kon afleggen.

Daarnaast legde u bij DVZ en bij het CGVS fundamenteel tegenstrijdige verklaringen af over de verblijfplaatsen van uw familie, wat tevens een schaduw werpt op de integriteit van uw verklaringen over uw eigen beweerdelijke verblijfplaats(en). U zei bij DVZ dat uw moeder, uw twee broers, uw zus, uw echtgenote, uw drie kinderen en uw schoonouders allen in Jalalabad verblijven (verklaring DVZ, rubrieken 13, 15, 16 en 17). Daarentegen zei u bij het CGVS dat u sinds het overlijden van uw vader in 2006 samen met uw moeder, uw twee broers en uw zus naar Kunar verhuisde, en dat uw hele familie daar tot op heden verblijft (CGVS p.6-8, p.11-12). Ook uw echtgenote en uw drie kinderen zouden momenteel inwonen bij uw familie in Chawkay, en haar ouders zouden al meer dan tien jaar in het district Khaskunar wonen (CGVS p.13). U zei dat één van uw broers soms een zomercursus Engels in Jalalabad volgde, maar dat niemand van uw familie er ooit heeft gewoond (CGVS p.9 en p.12). Geconfronteerd met de vastgestelde tegenstrijdigheden hield u vast aan uw verklaring dat uw familie, uw gezin, en uw schoonouders tot op heden in Kunar wonen, en opperde u dat er misschien een misverstand was gebeurd omdat uw familie wel afscheid van u was komen nemen in Jalalabad (CGVS p.12-13). Nochtans werd bij het interview van DVZ (dat vijf maanden na uw aankomst in België plaatsvond) geïnformeerd naar hun gewoontelijke woon- en verblijfplaatsen, en blijkt uit uw verklaringen dat u minstens maandelijks contact hebt met uw familie (CGVS p.6, p.10, p.14). Dat er een vergissing zou zijn gebeurd vormt wederom enkel een blote bewering van uw kant die niet zomaar voor waar aangenomen kan worden. Het is niet aannemelijk dat men bij DVZ over al uw familieleden zou noteren dat zij in Jalalabad wonen, terwijl u eigenlijk Kunar bedoelde. Het lijkt er dan ook op dat u familiebanden in de stad Jalalabad wenst te verbergen voor het CGVS, wat samengenomen met bovenstaande opmerking tevens ernstige vragen oproept omtrent uw eigen beweerdelijke verblijfplaats.

Voorts bleek uit uw facebookaccount informatie die indruist tegen uw verklaringen over uw profiel en verblijfplaatsen. U zei bij DVZ en bij het CGVS dat u in Kabul tot de vierde graad naar school ging (verklaring DVZ, rubriek 11; CGVS p.4) en dat u helemaal niet kan lezen of schrijven (CGVS p.39). Nochtans staat op uw facebookprofiel vermeld dat u aan Nangarhar University gestudeerd zou hebben (zie afdruk facebookaccount 'F.D. (...)', toegevoegd aan uw administratief dossier), wat wederom vragen oproept omtrent het door u voorgehouden profiel en uw verblijfplaatsen. Ter verklaring stelde u dat uw vrienden dit om te pochen op uw facebookprofiel aangeduid hadden, en dat u uw facebookprofiel zelf niet kon gebruiken maar dat u telkens aan uw vrienden vroeg om posts voor u te schrijven (CGVS p.39-40). Nochtans post u via dit account ook foto's van uw kinderen en likete u facebookpagina's van nieuwswebsites zoals BBC News, BBC One, VOA Pashto, Arakozia FM, Pashto TV en BBC Pashto (zie afdrukken facebookaccount 'F.D. (...)'). Dat u volstrekt analfabeet zou zijn en niet capabel om facebook te gebruiken, waardoor uw vrienden telkens uw account op uw vraag zouden aanpassen, valt dan ook moeilijk zomaar voor waar aan te nemen. Bovendien gaf u pas op vraag van het CGVS aan over een tweede facebookaccount te beschikken onder de naam 'A.S. (...)' (CGVS p.39, zie afdrukken facebookaccount 'A.S. (...)'). Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat de afdrukken van het facebookaccount 'A.S. (...)' die werden toegevoegd aan uw administratief dossier wel degelijk u betreffen omdat op dit account tevens foto's van uw kinderen geplaatst zijn en omdat dit account tot 50 gemeenschappelijke vrienden heeft met uw andere account 'F.D. (...)'. Via uw tweede facebookaccount plaatst u onder meer herhaaldelijk comments bij facebookposts over Franse vertalingen van Pashtun-formuleringen (zie afdrukken 'A.S. (...)'). Dat u zulke facebookposts opvolgt terwijl u helemaal niet zou kunnen lezen of schrijven, is niet aannemelijk. Hieruit blijkt bijgevolg dat u uw werkelijke profiel verborgen tracht te houden voor het CGVS.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, dient besloten te worden dat u het CGVS geen zicht biedt op uw werkelijke profiel, uw familiale netwerk, en uw verblijfplaatsen voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan. Door geen zicht te bieden op uw werkelijke situatie voor uw vertrek uit Afghanistan, brengt u het CGVS in de onmogelijkheid om uw vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in te schatten.

Bovendien zijn uw verklaringen over de dwang die de taliban op u uitoefende om mee met hen jihad te voeren ter compensatie van uw collaboratie met de overheid, weinig overtuigend. U zei dat de taliban u voor de keuze stelden: sterven of u bij hen aansluiten. Omdat u weigerde, kwam de taliban naar uw ouderlijke huis en sloegen ze uw jongste broer (verklaring DVZ, vraag 3.5; CGVS p.36). Er dient echter

opgemerkt te worden dat een dergelijke handelswijze vanwege de taliban moeilijk te rijmen valt met informatie ter beschikking van het CGVS, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Zo blijkt immers dat de taliban bijna uitsluitend uit vrijwilligers bestaat, en dat directe dwang bij rekrutering slechts zeer uitzonderlijk zou gebeuren (COI Focus Afghanistan: Rekrutering bij gewapende oppositie en milities aan regeringszijde, p.7 en p.9). Bij het rekruteren van strijders oefent de taliban hoofdzakelijk invloed uit via lokale verbanden, waarbij loyaliteit, traditie en religie een centrale rol spelen (rapport Landinfo: Afghanistan, Recruitment to Taliban, 29 juni 2017, p.9, p.12 en p.19; EASO COI Report: Afghanistan, Recruitment by armed groups, september 2016, p.20). Het feit dat de verklaringen die u aflegde over de wijze waarop de taliban u benaderde zodanig uiteenlopen met de beschikbare informatie, doet de wenkbrauwen fronsen. Tevens lijkt het bijzonder onaannemelijk dat de taliban net u onder dwang en op straffe van de dood zou hebben willen inlijven terwijl zij tegelijk door hun eigen werkwijze en door uw profiel als ALP-agent nooit helemaal zeker kunnen zijn van uw loyaleiteit ten opzichte van hen. Geconfronteerd met deze opmerkingen zei u dat deze informatie misschien wel kon kloppen maar dat lokale mensen elkaar zeer goed kennen en dat men mensen op een verschillende manier gebruikt (CGVS p.38). Deze ruime verklaring biedt op zich geen verduidelijking waarom men specifiek u gedwongen zou willen rekruteren op een wijze die indruist tegen beschikbare informatie hieromtrent. Het geheel van uw verklaringen is dan ook dermate onwaarschijnlijk dat aan uw relaas moeilijk geloof kan worden gehecht.

Daarnaast werd een discrepantie vastgesteld tussen uw verklaringen bij het CGVS en bij DVZ, die de aannemelijkheid van uw relaas verder aantast. Bij het CGVS vertelde u dat u over een tijdsspanne van een jaar drie dreig telefoons ontving, en dat de derde dreig telefoon meteen gevolgd werd door een huisinval (CGVS p.36). U legde uit dat u na de eerste twee dreig telefoons wel gewoon durfde blijven werken, maar dat u na de derde dreig telefoon toch besloot het land te ontvluchten wegens de huisinval waarbij uw broer geslagen werd (CGVS p.36 en p.38). Bij DVZ had u daarentegen enkel verteld over de drie dreig telefoons, maar vermeldde u niets over de huisinval die de uiteindelijke concrete reden voor uw vlucht naar Pakistan bleek te zijn (zie vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Geconfronteerd met deze discrepantie, zei u dat er bij DVZ te weinig tijd was en dat u dit toen wel wilde vertellen maar de kans niet meer had gekregen (CGVS p.38). Deze verklaring kan niet overtuigen omdat u bij het begin van uw gehoor bij het CGVS uitdrukkelijk bevestigd had dat u bij DVZ alle belangrijkste elementen van uw vlucht had kunnen vermelden. Bovendien vermeldde toen wel spontaan een aantal wijzigingen omtrent uw geboortedatum en verblijfplaatsen, maar u voegde toen niets toe over de huisinval door de taliban (CGVS p.3). De vastgestelde discrepantie, evenals uw verklaring ter verschoning van deze discrepantie, doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Hoewel uw profiel als voormalig agent bij de ALP niet in twijfel wordt getrokken, moet worden opgemerkt dat dit profiel op zich niet volstaat om als vluchteling erkend te worden. Het CGVS moet elke asielaanvraag immers op individuele basis onderzoeken en dient hierbij rekening te houden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de feitelijke situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming, waarbij een asielzoeker zijn vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, is en blijft dan ook noodzakelijk. U heeft echter zelf geen concrete, geloofwaardige en ernstige, aan uw beroep als ALP-agent verbonden incidenten aangehaald.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw originele taskara die in maart 2006 afgeleverd werd in Kunar, uw origineel certificaat ter voltooiing van een ALP-opleiding, twee originele ALP-badges, uw originele Kabul bankkaart, en de originele enveloppe waarmee uw documenten naar België verzonden werden. Deze documenten staven uw identiteit en uw verblijfplaats en werk bij de ALP in het district Chawkay tot begin 2013, gegevens die op zich niet betwist worden door het CGVS. Deze documenten doen dan ook niets af aan de gedane vaststellingen omtrent uw overige ongeloofwaardig bevonden verklaringen.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u uw land van oorsprong hebt verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het

betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan, evenals het familiale netwerk en het persoonlijke profiel van een verzoeker is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgelaten verblijfplaatsen in Afghanistan, uw profiel en uw familiale netwerk.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte en waarachtige verklaringen. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw recente verblijfplaatsen in Afghanistan. Er werd u dan ook de kans gegeven om uw verklaringen omtrent uw werkelijke verblijfplaatsen recht te zetten, waarop u louter antwoordde dat u de waarheid had gezegd (CGVS p.40). U werd er nochtans op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tevens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS p.2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw werkelijke situatie voor uw vlucht uit Afghanistan. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Zoals hierboven reeds gesteld, biedt u het CGVS op deze manier ook geen zicht om de redelijkheid van een eventueel intern vestigingsalternatief in uw hoofde te beoordelen.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker benadrukt vooreerst dat het CGVS niet betwist dat hij inderdaad heeft verbleven en gewerkt in het district Chawkey en hem enkel verwijt te hebben gelogen over zijn recentste verblijfplaatsen voor zijn komst naar Europa.

Waar aan hem tegenstrijdigheden worden verweten tussen zijn verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS, volhardt verzoeker in zijn verklaringen zoals afgelegd bij het CGVS. Daar kreeg hij de tijd en mogelijkheid om al zijn problemen uiteen te zetten en eventuele misverstanden uit te klaren. Bij de DVZ werd hij telkens onderbroken en werd hem meegedeeld dat hij kort moest zijn. Er werd hem verzekerd dat hij bij een volgend gehoor alles uitgebreid kon uiteenzetten. Verzoeker werd bij de DVZ bovendien niet bijgestaan door een advocaat. Hij meent dan ook dat tegenstrijdigheden tussen de gehoren bij de DVZ en het CGVS aan hem niet kunnen worden verweten.

Vervolgens herhaalt verzoeker dat hij analfabeet is, nooit universitaire studies deed en zijn Facebookprofiel niet zelf aanmaakte. Dit werd gedaan met de hulp van vrienden. Verder kan om het even wie om het even wat invullen op Facebook en betekent dit niet dat alles wat op Facebook staat de waarheid is. Verzoeker heeft zich dan ook bepaalde zaken toegeschreven op Facebook die niet kloppen, zoals een universitaire studie, en dit om interessanter en stoerder over te komen.

Verzoeker benadrukt dat verweerder zijn profiel als voormalig lid van de ALP niet betwist. Als agent van de ALP wordt hij hoe dan ook gevisieerd door de taliban en is zijn leven waar dan ook in Afghanistan in gevaar.

De redenering omtrent de wijze waarop de taliban hem gedwongen wilde rekruteren, gaat volgens verzoeker niet op. De taliban ging weldegelijk zo te werk in zijn geval. Dat dit niet overeenstemt met algemene informatie betekent niet dat het niet zo is geschied.

2.1.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM.

Hij stelt zijn hele leven in het district Chawkey in Kunar in Afghanistan te hebben gewoond en dat er, wat er ook van zij, niet aan zijn Afghaanse nationaliteit wordt getwijfeld. Verzoeker kan zich nergens in Afghanistan vestigen. Nergens is de situatie er immers nog veilig te noemen.

Verzoeker verwijst naar en citeert uit een rapport van Amnesty International waarin het terugsturen van Afghaanse vluchtelingen naar hun land wordt gehekelde. Meer bepaald wijst hij op passages inzake de veiligheidssituatie, de humanitaire crisis in Afghanistan, de risico's voor personen die terugkeren en het aantal doden en gewonden. Volgens verzoeker is geen enkel gebied in Afghanistan veilig genoeg om er asielzoekers naar terug te sturen.

Verzoeker betoogt vervolgens dat zijn bijzonder kwetsbare profiel niet uit het oog mag worden verloren. Na al die jaren in Europa is hij verwesterd en loopt hij gevaar op vervolging. Verzoeker wijst andermaal op een passage uit het voormelde rapport.

2.1.3. Verzoeker is gelet op het voorgaande van mening dat aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend, minstens dat de bestreden beslissing moet worden vernietigd en de zaak moet worden teruggestuurd naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een rapport van Amnesty International bij het verzoekschrift (bijlage 3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. Verzoeker stelt afkomstig te zijn van en te hebben verbleven in het district Chawkay in de provincie Kunar in Afghanistan. Hij stelt zijn land en regio van herkomst te hebben verlaten naar aanleiding van de problemen met en vrees ten aanzien van de taliban die zouden zijn voortgesproten uit zijn toenmalige beroepsactiviteiten als agent van de ALP.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaansluiting. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker in het onderhavige verzoekschrift tracht te laten uitschijnen dat in het kader van onderhavig geschil geen rekening zou mogen worden gehouden met zijn verklaringen bij de DVZ, dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker in dit betoog op generlei wijze kan worden gevolgd. Uit het loutere gegeven dat het gehoor bij de DVZ korter is dan het gehoor bij het CGVS, kan, in tegenstelling met wat verzoeker beweert, immers geheel niet worden afgeleid dat de verklaringen zoals opgenomen in de verklaring van de DVZ en de vragenlijst foutief zouden zijn vertaald of neergeschreven en bijgevolg inhoudelijk niet zouden stroken met wat verzoeker aldaar verklaarde. Nog daargelaten dat nergens uit het dossier blijkt dat verzoeker voorafgaand aan of tijdens het gehoor bij de DVZ zou hebben verzocht om te worden bijgestaan door een advocaat, kan zulks evenmin worden afgeleid uit het loutere gegeven dat hij tijdens dit gehoor niet werd bijgestaan door een advocaat. Dient daarenboven te worden vastgesteld dat verzoeker bij de DVZ verklaarde dat hij de tolk die hem aldaar bijstond begreep en dat hij geen bezwaar had tegen deze tolk. Eveneens gaf hij aan dat hij het steeds zou melden indien zich problemen zouden voordoen met de tolk (administratief dossier, verklaring betreffende procedure). Verzoeker deed dit echter niet. Integendeel ondertekende hij zowel de vragenlijst als de verklaring van de DVZ uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze hem werden voorgelezen in het Pashtou. Hiermee gaf hij aan dat de in de vragenlijst en de verklaring van de DVZ opgenomen

verklaringen juist zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid (administratief dossier, vragenlijst; verklaring DVZ).

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Allereerst legde u doorheen uw interviews bij DVZ en bij het CGVS opmerkelijk verschillende verklaringen af over uw verblijfplaatsen vanaf 2013. In de bij DVZ ingevulde vragenlijst van het CGVS stelde u dat u na de dreigtelefoon in januari 2013 naar Kashmir, Pakistan, vluchtte en dat u daar tien maanden verbleef, waarna u gedurende 13 maanden afwisselend in Jalalabad en in Kabul woonde (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Bij het CGVS zei u dan weer dat u twee jaar en tien maanden in Pakistan woonde en nadien slechts vijf dagen in Kabul en vijf dagen in Jalalabad verbleef (CGVS p.3 en p.17). Deze versie stemt ongeveer overeen met uw personaliaverklaring bij DVZ (zie verklaring DVZ, rubriek 10), maar druist volledig in tegen de versie die u in genoemde CGVS-vragenlijst had gegeven (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). U was zich bewust van deze tegenstrijdigheid en wijzigde uw verklaringen bij het begin van uw gehoor bij het CGVS. U zei dat u twee jaar én tien maanden in Pakistan gewoond had, maar dat men slechts genoteerd had dat u ‘tien maanden’ in Pakistan gewoond had (CGVS p.3). Dat men dit in de CGVS-vragenlijst foutief neergeschreven zou hebben, is echter een louter blote bewering van uw kant. Zelfs indien men zou aannemen dat er hieromtrent een materiële vergissing zou zijn gebeurd, dan biedt dit nog steeds geen verduidelijking voor uw verklaring dat u nadien nog dertien maanden in Kabul en Jalalabad gewoond had. Aangezien uw opeenvolgende verblijfplaatsen na de door u aangehaalde bedreigingen een essentieel element uitmaken van uw asielerelaas, is het niet aannemelijk dat u hierover geen eenduidige verklaringen kon afleggen.”

Verzoeker slaagt er niet in afbreuk te doen aan deze motieven. Reeds hoger werd erop gewezen dat zijn betoog omtrent het gehoor bij de DVZ niet kan worden gevolgd. Bijkomend kan worden opgemerkt dat de inhoud van verzoekers tijdens dit gehoor in de vragenlijst opgenomen verklaringen, duidelijk en niet voor interpretatie is en geheel geen ruimte laat voor interpretatie. Verzoeker gaf aldaar namelijk aan: *“Ik ging naar Pakistan. Ik heb daar, in Kashmir, 10 maanden verbleven. Daarna kwam ik terug naar Afghanistan. Ik woonde soms in Jalalabad en soms in Kabul. Ik heb zo 13 maanden geleefd in Afghanistan daarna kwam ik naar Europa”* (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Deze verklaringen zijn zoals terecht wordt vastgesteld in voormelde motivering manifest in strijd met zijn overige verklaringen.

De hoger gedane vaststellingen omtrent verzoekers betoog inzake de gang van zaken bij de DVZ mede in acht genomen, wordt in de bestreden eveneens terecht gesteld:

“Daarnaast legde u bij DVZ en bij het CGVS fundamenteel tegenstrijdige verklaringen af over de verblijfplaatsen van uw familie, wat tevens een schaduw werpt op de integriteit van uw verklaringen over uw eigen beweerdelijke verblijfplaats(en). U zei bij DVZ dat uw moeder, uw twee broers, uw zus, uw echtgenote, uw drie kinderen en uw schoonouders allen in Jalalabad verblijven (verklaring DVZ, rubrieken 13, 15, 16 en 17). Daarentegen zei u bij het CGVS dat u sinds het overlijden van uw vader in 2006 samen met uw moeder, uw twee broers en uw zus naar Kunar verhuisde, en dat uw hele familie daar tot op heden verblijft (CGVS p.6-8, p.11-12). Ook uw echtgenote en uw drie kinderen zouden momenteel inwonen bij uw familie in Chawkay, en haar ouders zouden al meer dan tien jaar in het district Khaskunar wonen (CGVS p.13). U zei dat één van uw broers soms een zomercursus Engels in Jalalabad volgde, maar dat niemand van uw familie er ooit heeft gewoond (CGVS p.9 en p.12). Geconfronteerd met de vastgestelde tegenstrijdigheden hield u vast aan uw verklaring dat uw familie, uw gezin, en uw schoonouders tot op heden in Kunar wonen, en opperde u dat er misschien een misverstand was gebeurd omdat uw familie wel afscheid van u was komen nemen in Jalalabad (CGVS p.12-13). Nochtans werd bij het interview van DVZ (dat vijf maanden na uw aankomst in België plaatsvond) geïnformeerd naar hun gewoonlijke woon- en verblijfplaatsen, en blijkt uit uw verklaringen dat u minstens maandelijks contact hebt met uw familie (CGVS p.6, p.10, p.14). Dat er een vergissing zou zijn gebeurd vormt wederom enkel een blote bewering van uw kant die niet zomaar voor waar aangenomen kan worden. Het is niet aannemelijk dat men bij DVZ over al uw familieleden zou noteren dat zij in Jalalabad wonen, terwijl u eigenlijk Kunar bedoelde. Het lijkt er dan ook op dat u familiebanden in de stad Jalalabad wenst te verbergen voor het CGVS, wat samengenomen met bovenstaande opmerking tevens ernstige vragen oproept omtrent uw eigen beweerdelijke verblijfplaats.”

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven voor het overige immers niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven zij onverminderd overeind.

Dat verzoeker dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde over zowel zijn eigen verblijfplaats(en) als deze van zijn naaste familieleden, klemt nog des te meer gelet op het gegeven dat de gegevens op zijn Facebookprofiel in het geheel niet overeenstemmen met zijn voorgehouden persoonlijke en familiale profiel en netwerk. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Voorts bleek uit uw facebookaccount informatie die indruist tegen uw verklaringen over uw profiel en verblijfplaatsen. U zei bij DVZ en bij het CGVS dat u in Kabul tot de vierde graad naar school ging (verklaring DVZ, rubriek 11; CGVS p.4) en dat u helemaal niet kan lezen of schrijven (CGVS p.39). Nochtans staat op uw facebookprofiel vermeld dat u aan Nangarhar University gestudeerd zou hebben (zie afdruk facebookaccount ‘F.D. (...)’, toegevoegd aan uw administratief dossier), wat wederom vragen oproept omtrent het door u voorgehouden profiel en uw verblijfplaatsen. Ter verklaring stelde u dat uw vrienden dit om te pochen op uw facebookprofiel aangeduid hadden, en dat u uw facebookprofiel zelf niet kon gebruiken maar dat u telkens aan uw vrienden vroeg om posts voor u te schrijven (CGVS p.39-40). Nochtans post u via dit account ook foto’s van uw kinderen en likete u facebookpagina’s van nieuwswebsites zoals BBC News, BBC One, VOA Pashto, Arakozia FM, Pashto TV en BBC Pashto (zie afdrukken facebookaccount ‘F.D. (...)’). Dat u volstrekt analfabeet zou zijn en niet capabel om facebook te gebruiken, waardoor uw vrienden telkens uw account op uw vraag zouden aanpassen, valt dan ook moeilijk zomaar voor waar aan te nemen. Bovendien gaf u pas op vraag van het CGVS aan over een tweede facebookaccount te beschikken onder de naam ‘A.S. (...)’ (CGVS p.39, zie afdrukken facebookaccount ‘A.S. (...)’). Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat de afdrukken van het facebookaccount ‘A.S. (...)’ die werden toegevoegd aan uw administratief dossier wel degelijk u betreffen omdat op dit account tevens foto’s van uw kinderen geplaatst zijn en omdat dit account tot 50 gemeenschappelijke vrienden heeft met uw andere account ‘F.D. (...)’. Via uw tweede facebookaccount plaatst u onder meer herhaaldelijk comments bij facebookposts over Franse vertalingen van Pashtun-formuleringen (zie afdrukken ‘A.S. (...)’). Dat u zulke facebookposts opvolgt terwijl u helemaal niet zou kunnen lezen of schrijven, is niet aannemelijk. Hieruit blijkt bijgevolg dat u uw werkelijke profiel verborgen tracht te houden voor het CGVS.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Met (zijn loutere herhaling van) de blote beweringen dat hij analfabeet zou zijn, dat hij nooit universitaire studies deed, dat zijn vrienden dit voor hem invulden om te pochen en dat hij zomaar om het even wat op Facebook zou zetten, ‘liken’ en becommentariëren, doet hij aan de voormelde vaststellingen geenszins afbreuk. Deze beweringen kunnen bezwaarlijk ernstig genomen worden. Dit geldt des te meer nu niet kan ingezien waarom verzoeker, zo deze beweringen op de waarheid zouden berusten, het nodig zou hebben geacht om zijn tweede, voormelde Facebookprofiel te verzwijgen ten overstaan van het CGVS.

Op grond van de voormelde vaststellingen, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, dient besloten te worden dat u het CGVS geen zicht biedt op uw werkelijke profiel, uw familiale netwerk, en uw verblijfplaatsen voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan. Door geen zicht te bieden op uw werkelijke situatie voor uw vertrek uit Afghanistan, brengt u het CGVS in de onmogelijkheid om uw vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in te schatten.”

Dient daarenboven te worden vastgesteld dat ook verzoekers concrete, aangehaalde problemen de nodige geloofwaardigheid ontberen. In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst met reden aangegeven:

“Bovendien zijn uw verklaringen over de dwang die de taliban op u uitoefende om mee met hen jihad te voeren ter compensatie van uw collaboratie met de overheid, weinig overtuigend. U zei dat de taliban u voor de keuze stelden: sterven of u bij hen aansluiten. Omdat u weigerde, kwam de taliban naar uw ouderlijke huis en sloegen ze uw jongste broer (verklaring DVZ, vraag 3.5; CGVS p.36). Er dient echter opgemerkt te worden dat een dergelijke handelswijze vanwege de taliban moeilijk te rijmen valt met informatie ter beschikking van het CGVS, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Zo blijkt immers dat de taliban bijna uitsluitend uit vrijwilligers bestaat, en dat directe dwang bij rekrutering slechts zeer uitzonderlijk zou gebeuren (COI Focus Afghanistan: Rekrutering bij gewapende oppositie en milities aan regeringszijde, p.7 en p.9). Bij het rekruteren van strijders oefent de taliban hoofdzakelijk invloed uit via lokale verbanden, waarbij loyaliteit, traditie en religie een centrale rol spelen (rapport Landinfo: Afghanistan, Recruitment to Taliban, 29 juni 2017, p.9, p.12 en p.19; EASO COI Report: Afghanistan, Recruitment by armed groups, september 2016, p.20). Het feit dat de verklaringen die u aflegde over de wijze waarop de taliban u benaderde zodanig uiteenlopen met de beschikbare informatie, doet de wenkbrauwen fronsen. Tevens lijkt het bijzonder onaannemelijk dat de taliban net u onder dwang en op straffe van de dood zou hebben willen inlijven terwijl zij tegelijk door hun eigen werkwijze en door uw profiel als ALP-agent nooit helemaal zeker kunnen zijn van uw loyaleiteit ten opzichte van hen. Geconfronteerd met deze opmerkingen zei u dat deze informatie misschien wel kon kloppen maar dat lokale mensen elkaar zeer goed kennen en dat men mensen op een verschillende manier gebruikt (CGVS p.38). Deze ruime verklaring biedt op zich geen verduidelijking waarom men specifiek u gedwongen zou willen rekruteren op een wijze die indruist tegen beschikbare informatie

hieromtrent. Het geheel van uw verklaringen is dan ook dermate onwaarschijnlijk dat aan uw relaas moeilijk geloof kan worden gehecht.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Hij beperkt zich ertoe deze eenvoudigweg te betwisten en te stellen dat de feiten zoals door hem geschetst weldegelijk hebben plaatsgevonden. Hiermee doet hij aan de voormelde motieven op generlei wijze afbreuk.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voor het overige volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Daarnaast werd een discrepantie vastgesteld tussen uw verklaringen bij het CGVS en bij DVZ, die de aannemelijkheid van uw relaas verder aantast. Bij het CGVS vertelde u dat u over een tijdsspanne van een jaar drie dreig telefoons ontving, en dat de derde dreig telefoon meteen gevolgd werd door een huisinval (CGVS p.36). U legde uit dat u na de eerste twee dreig telefoons wel gewoon durfde blijven werken, maar dat u na de derde dreig telefoon toch besloot het land te ontvluchten wegens de huisinval waarbij uw broer geslagen werd (CGVS p.36 en p.38). Bij DVZ had u daarentegen enkel verteld over de drie dreig telefoons, maar vermeldde u niets over de huisinval die de uiteindelijke concrete reden voor uw vlucht naar Pakistan bleek te zijn (zie vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Geconfronteerd met deze discrepantie, zei u dat er bij DVZ te weinig tijd was en dat u dit toen wel wilde vertellen maar de kans niet meer had gekregen (CGVS p.38). Deze verklaring kan niet overtuigen omdat u bij het begin van uw gehoor bij het CGVS uitdrukkelijk bevestigd had dat u bij DVZ alle belangrijkste elementen van uw vlucht had kunnen vermelden. Bovendien vermeldde toen wel spontaan een aantal wijzigingen omtrent uw geboortedatum en verblijfplaatsen, maar u voegde toen niets toe over de huisinval door de taliban (CGVS p.3). De vastgestelde discrepantie, evenals uw verklaring ter verschoning van deze discrepantie, doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet dienstig aanvecht, onverminderd overeind. Deze vaststellingen klemmen nog des te meer nu aan verzoeker bij de DVZ ook uitdrukkelijk werd gevraagd hoe het kwam dat hij in het kader van zijn problemen na twee jaar besliste om het land te verlaten en nu hem aan het einde de kans werd geboden om nog iets toe te voegen. Dat hij de feiten die blijkens zijn gezegd bij het CGVS de directe aanleiding zouden hebben gevormd voor zijn vertrek bij de DVZ desondanks onvermeld liet, maakt dat aan deze feiten niet het minste geloof kan worden gehecht (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5. en 3.7.).

Verzoeker werd tijdens het gehoor bij het CGVS uitdrukkelijk gewezen op de op hem rustende medewerkingsplicht en hij werd ermee geconfronteerd dat aan zijn verklaringen geen geloof kon worden gehecht. Verzoeker bleef echter persisteren in het afleggen van leugenachtige verklaringen. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte en waarachtige verklaringen. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw recente verblijfplaatsen in Afghanistan. Er werd u dan ook de kans gegeven om uw verklaringen omtrent uw werkelijke verblijfplaatsen recht te zetten, waarop u louter antwoordde dat u de waarheid had gezegd (CGVS p.40). U werd er nochtans op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tevens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS p.2).”

Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat verzoeker op ernstige wijze heeft verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals omschreven in zowel de bestreden beslissing als hetgeen voorafgaat. Verzoeker weigert aldus moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke profiel, achtergrond, verblijfplaats(en), (familiale) netwerk, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar (informatie over) de aangehaalde vrees en de situatie in Afghanistan (onder meer deze voor voormalige leden van de ALP en personen die vanuit Europa en al dan niet verwesterd

terugkeren naar Afghanistan) niet dienstig en kan hij met deze verwijzing geenszins volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

De door verzoeker neerlegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke profiel, achtergrond, verblijfplaats(en), (familiale) netwerk, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële profiel, (familiale) netwerk, problemen en situatie en over de vraag of verzoeker afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofde niet voorhanden is.

3.6. Daar waar verzoeker ter terechtzitting twee nieuwe stukken in kopie neerlegt, oordeelt de Raad dat aan fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624).

3.7. De Raad ziet gelet op de hoger gedane vaststellingen geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT